

25 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Jeg nævner kun her, hvad der allerede er truffet Bestemmelse om. Vedrørende Smørret vil der efter Lovene af 1. November 1918 og senere Love være at udbetale indtil 1. September et Maksimumsbeløb, som jeg maa ansætte til ca. 10 Mill. Kr., der er det højeste Beløb, som det efter Smørloven kan paahvile Staten at udrede. Jeg formoder dog, det ikke vil naa saa højt. Derom skal jeg imidlertid til sidst sige, at naar der i indeværende Finansaar kan falde et Maksimumsbeløb paa ca. 10 Mill. Kr. paa Staten, skyldes det den Forhøjelse af Produktionsprisen paa Smør, som gennemførtes af Venstre og de Konservative under Feltraabet: Det gør intet, vi forhøjer Produktionsprisen paa Smør, thi det er Staten, der skal betale. Det var et af de ærede Medlemmer for Præstø Amt, der brugte den Vending. Jeg opfatter ogsaa dette som Udtryk for Medfølelse med Finansministeren.

Jeg gaar derefter videre og kommer til Loven af 1. November 1918 og følgende Love vedrørende Mælkeforsyningen. Med Fradrag af den Flødeafgift og Eksportflødeafgift, der vil blive at betale, vil der, indtil Lovens Gyldighed udløber den 1. November, være at udbetale 3 Mill. Kr. For Perioden til den 1. November vil der endvidere i Henhold til Bestemmelserne om Udlevering af Mælk til Børn være at udbetale til Kommunerne ca. 3 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr.

Endelig kommer jeg til Sukkerordningen, der hviler paa Loven af 20. Marts 1918. Jeg har derom tidligere oplyst, at den samlede Sukkerordning rimeligvis vil balancere med en Udgift for Krigstiden af 3 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. For indeværende Aar er der imidlertid opført en Indtægt for Sukkerordningen af 7,8 Mill. Kr., saa for indeværende Aar vil der rimeligvis komme en Udgift paa 11,3 Mill. Kr. Jeg gør opmærksom paa, at dette Beløb, 11,3 Mill. Kr., budgetmæssigt er uendelig langt mindre end det, den højtærede Finansminister maatte regne med, da Statslaanet blev forelagt, idet Finansministeren den Gang regnede med en Indtægt paa 8 Mill. Kr. for det nys afsluttede Finansaar og Muligheden af et samlet Underskud af Sukkerordningen paa 15 Mill. Kr., hvilket vilde have medført, at der maatte budgetteres 23 Mill. Kr.s Udgift paa indeværende Aar. Endelig vil disse Loves Administration gennem Ernæringsraadet for et halvt Aar antagelig koste 2 Mill. Kr. og til Fordelingskontoret for hele Aaret sammenregnet med i Fjor ca. 1 Million eller lidt derover. Udgiften ved

samtligede de her nævnte Love vil da andrage noget over 88 Mill. Kr. Det er alt saa et Beløb, som allerede er bevilget af Rigsdagen. Det er et Maksimumsbeløb; navnlig for Smørret vil det maaske være større end det, der virkelig kommer til Udgift.

Jeg kommer derefter til Dyrtidslovene, nemlig Dyrtidslovene af 20. Marts 1918, 13 Juli 1918, 1. April 1919 og 30. Juni 1919. De tidligere Love er ikke afviklede endnu. Efter Loven af 20. Marts 1918 vil der endnu komme til Udbetaling til Kommunerne ca. 2 Mill. Kr. Efter Loven af 13. Juli 1918 vil der komme en Udbetaling til Kommunerne af ca. 31 Mill. Kr. Loven af 1. April 1919 maa beregnes at ville medføre Udgifter til et Beløb af 20 Mill. Kr., hvilket Rigsdagen den 1. April 1919 var klar over, og ved Loven af 30. Juni 1919 har man bevilget enstemmigt her fra Rigsdagens Side et Maksimumsbeløb af ca. 18 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. De gældende Dyrtidslove vil saaledes for den Tid, de gælder, kunne kræve et Beløb paa 71 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr.

Skønt det vedrører min Kollega Minister Stauning, maa jeg ogsaa nævne Lovene vedrørende Arbejdsløsheden. Der foreligger kun et Overslag, og dette er selvfølgelig meget vanskeligt at foretage, da ingen kan vide, hvor stor Arbejdsløsheden vil blive i Vinter. Loven gælder som bekendt ikke ud over det indeværende Aar, nemlig til 31. December 1919, og ingen kan vide, hvor store Udgifterne vil blive i den Periode. I Henhold til den Nedgang, der har været i Udgiften i den senere Tid paa Grund af Arbejdsløshedens Aftagen, men under Hensyn til, at man selvfølgelig maa befrygte en noget større Arbejdsløshed, naar Vinteren kommer, og at Arbejdsløshedsudgiften ligeledes stiger da ved Satsernes Størrelse, er der af Arbejdsløshedsinspektoratet forelagt en Oversigt, hvorefter det maa antages, at Arbejdsløsheden kan paa regnes at ville medføre følgende Udgifter: efter ordinære Love 1,4 Mill. Kr., efter Loven af 30. November 1918 § 4 2,6 Mill. Kr., efter dens § 1 100 000 Kr., efter dens §§ 10 og 11 22,5 Mill. Kr. — dette Tal er dog regnet højt for at være paa den sikre Side —, efter dens § 12 6,3 Mill. Kr. Endvidere vil Bestemmelserne om Opholdspenge medføre en Udgift af 300 000 Kr. Tilsammen er der saaledes bevilget paa disse Arbejdsløshedslove Ret til Udgifter, som kalkuleres til 33,2 Mill. Kr. Hertil maa føjes som kalkulerede Arbejdsløshedsudgifter for indeværende Aar i Henhold til truffene Bestemmelser vedrørende Styrmand, Maskinfolk